

"המלחמה גרמה לי להבין שמקומי בחזית"

סמ"ר ה', בת 21, תושבת מצפה נטופה
לוחמת בחטיבה 282 בחיל התותחנים, בוגרת אולפנית אורט טבריה ומדרשת לינדנבאום - שלוחת לוד

באוקטובר היא עלתה על טיסה לבסיס עם טרנינג וכפכפים. כולנו היינו בשוק. אני מרגישה שהמלחמה עזרה לה לדייק את עצמה. אין לי ספק שהייתה עושה את השינוי גם בלי המלחמה, אבל היא העמיקה לה את המבט. אני גאה בה על האומץ, על הבחירות שלה. זה דרש ממנה המון כוחות והשקעה.

על אילו כלי התמודדות הייתן ממליצות לחיילות?
אמונה. בעצמך, בעם, במדינה ובקב"ה. ולשתף. גם תפקידים עורפיים בתקופת מלחמה יכולים להיות קשים. שיתוף הוא הכרחי להתמודדות. אל תתביישו לפנות לגורמי דת ורבנות בצבא - הם שם בשביל זה. ולדבר עם מי שכבר עברה את הדרך הזאת, תמיד עוזר.

ה', ספרי על הזדמנויות שקרו לך בעקבות התפקיד.
הכרתי חברים לחיים. החברות שלנו בגדוד נבנית על זה שהחיים שלנו תלויים זה בזה. אנחנו שומרים אחד על השני, וזו קרבה מסוג אחר.

מילה לסיום.
אני רוצה שיותר בנות דתיות לא יירתעו אוטומטית מצו ראשון. תשאלו את עצמכן: אם אין סיבה לא להתגייס, אז למה לא? צריך לשנות את השיח ממקום שמתאים לי למקום שאני מתאימה אליו. שירות זה לא תוכנית כבקשתך. מותר שיהיה קשה. חיילת דתייה צריכה להיות 100% חיילת ו-100% דתייה. וזה אפשרי.

צילום: אריק סולטן

סמ"ר ה' עם אמה אביטל

- זו תחושה עוצמתית. כבר יצא לנו לתפוס מחבלים עם נשק חם.

מה האתגרים הרוחניים?
אין הרבה דתיים בפלוגה, אבל כולם מאוד מכבדים. האתגרים מגיעים בעיקר סביב שבתות וחגים. למדתי להסביר למפקדים מה מבצעי ומה לא. היום הם יודעים שאני לא חותמת על ציוד בשבת ולא שומעת מוזיקה ברכב.

מי שותפה לדרך עבורך?
אמא שלי אביטל, שתמיד אמרה לי שאני אהיה בקרבי. היא נתנה לי את הביטחון שאני יכולה, ותמכה בי. בימים קשים אני מרימה אליה טלפון, ותמיד יוצאת מהשיחה עם המון מוטיבציה.

אביטל, איך את חווה את השירות שלה מאז 7.10?
יש בינינו קשר קרוב מאוד. ב־7

התקשרתי למפקדת שלי, והיא אמרה לי להכין תיק ולהגיע מהר לבסיס. באתי בלי ציוד, רק עם פיג'מה ובגדי שבת. רק אחרי שבועיים קיבלתי מדים ונעליים.

האם המלחמה גרמה לך לראות את התפקיד אחרת?
כן. התפקיד שלי בחיל האוויר קיבל משמעות שונה לחלוטין. השתתפנו במבצעים חשובים ועבדנו מסביב לשעון. אבל בעיקר הבנתי שמקומי בחזית, שיש לי עוד הרבה מה לתת. ההבנה שאני תורמת בפועל לסיכול טרור נותנת לי המון כוח.

ספרי על אירוע משמעותי מהשנה האחרונה
העובדה שאני נמצאת בגזרת איו"ש, גזרה שיצאו ממנה בעבר פיגועים רבים, ושהפלוגה שלי נכנסת לשטחי אויב ומונעת טרור

מה את עושה בצבא?
אני לוחמת בגדוד 334 בחטיבה 282 בחיל התותחנים. אנחנו גם תופסים קו ועושים פעילויות מבצעיות.

איך החלטת להתגייס?
תמיד ידעתי שאתגייס לצה"ל. זו חובתי, ואין שום דבר שמונע ממני למלא אותה. עכשיו תורי.

האם רצית להתגייס לתפקיד הזה, ולמה?
התגייסתי לתפקיד נחשב בחיל האוויר, עשיתי טירונות והכשרה מקצועית ושירתי בבסיס בדרום במשך שנה וארבעה חודשים. לשם גם קפצתי ב־7 באוקטובר וחוויתי את תחילת המלחמה, תקופה אינטנסיבית מאוד ולא פשוטה. באמצע השירות, מתוך רצון לתת את המקסימום, ביקשתי לעבור לקרבי. לשמחתי הבקשה אושרה, עברתי טירונות קרבית, והיום אני כאן.

איך הגיבה הסביבה שלך להחלטה להתגייס?
במקום שממנו אני באה רוב הבנות בוחרות שלא להתגייס, אבל לוחמת זה כבר סיפור אחר. ההורים תמכו מהרגע הראשון, גם בגיוס וגם בהחלטה לעבור לקרבי.

איך נראים הימים האלה?
ברוך ה' אנחנו מסיימים תקופה מתישה ואינטנסיבית, ומתחילים פרק חדש עם למידה ועשייה מקצועית. והכי חשוב - עם החברים הכי טובים מהפלוגה.

איפה היית ב־7.10?
בבית של סבא וסבתא במרכז והתעוררנו מהאזעקות.